



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Mgr. D. R.**, bytem X, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16.3.2011 č.j. MSK 21814/2011, sp. zn. DSH/5175/2011/Now, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.3.2011 č.j. MSK 21814/2011, sp. zn. DSH/5175/2011/Now žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. OD-82705/2010/RV-1749 ze dne 10.1.2011, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit tím, že dne 28.10.2010 ve 20.42 hodin na silnici č. D1 v 325 kilometru mimo uzavřenou obec S., část K., ve směru na O., kde je svislou dopravní značkou B20a dovolena nejvyšší rychlost jízdy 80 km/h, mu byla jako řidiči osobního motorového vozidla zn. X, MPZ Slovensko, naměřena pomocí rychloměru PolCam 2006 rychlost jízdy 215 km/h, což po odečtení tolerance měřícího zařízení značí, že jel rychlostí nejméně 205 km/h,

tedy nejvyšší dovolenou rychlost jízdy překročil o 135 km/h. Za uvedený přestupek žalobci byla uložena v souladu s ust. § 22 odst. 7 zákona o přestupcích pokuta ve výši 9.000,- Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců. Současně byl žalobce zavázán uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve správním řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu. Napadenému rozhodnutí žalovaného vytýkal nesprávné hodnocení okolností spáchání přestupku, kdy nebylo přihlédnuto k tomu, že spěchá za nemocnými dcerami ve věku 9 a 6 let. Žalobce se domnívá, že posouzení věci žalovaným je nepřiměřeně přísné a nemůže souhlasit s uloženou sankcí zákazu činnosti v délce trvání 6-ti měsíců, neboť mu to brání ve výkonu jeho práce hudebního a filmového producenta a taková sankce je pro něj likvidační.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16.3.2011 č.j. MSK 21814/2011, sp. zn. DSH/5175/2011/Now a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. OD-82705/2010/RV-1749 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že obsahuje oznámení přestupku ze dne 29.10.2010, podepsané npor. Mgr. J. P. a prap. R. M., v němž je uvedeno, že podezřelý žalobce dne 28.10.2010 ve 20.42 hod. na dálnici D1 mimo obec K. na 325 km ve směru jízdy na B. řídil osobní motorové vozidlo X, MPZ SK. Na uvedeném úseku je dovolená nejvyšší rychlost upravená dopravní značkou B20a na 80 km/h. Žalobci byla prostřednictvím záznamového a měřicího zařízení PolCam 2006 naměřena rychlost 215 km/h, po odečtení korekce 3% 208 km/h. Byla mu uložena kauce ve výši 10.000,- Kč. Stejně přestupkové jednání obsahuje oznámení přestupku ze dne 28.10.2010, jehož součástí je i vyjádření žalobce, že spěchal za nemocnými dcerkami ve věku tří a šesti let, které měly vysoké teploty. Správní spis obsahuje dále úřední záznam o přestupku ze dne 28.10.2010, doklad o proškolení policistů dálničního oddělení Ostrava o záznamovém měřicím zařízení PolCam, ověřovací list č. 243/09, silničního rychloměru PolCam 2006 a doklad předání hotovosti žalobcem – kauce podle § 125a zák.č. 361/2000 Sb. do úschovy. Součástí správního spisu je také protokol o ústním jednání Městského úřadu Nový Jičín, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 21.12.2010, v němž je uvedeno, že se žalobce k ústnímu jednání nedostavil a že přestupek správní orgán projednal ve smyslu § 74 odst. 1 přestupkového zákona v jeho nepřítomnosti. Předvolání žalobce k uvedenému jednání správního orgánu I. stupně oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence převzala jeho matka dne 9.12.2010. Na to správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ze dne 10.1.2011, kterým žalobce uznal vinným z výše uvedeného přestupku. Součástí správního spisu je odvolání žalobce do prvostupňového

rozhodnutí, přípis o postoupení odvolání a předložení věci žalovanému, jakož i samotné rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce.

V projednávané věci je tedy nesporné, jak vyplynulo ze shora uvedených listinných důkazů obsažených ve správním spise správního orgánu I. stupně, že se žalobce vytýkaného přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích skutečně dopustil tím, že 28.10.2010 ve 20.42 hod. na dálnici č. D1 v 325 km mimo uzavřenou obec S., část K., ve směru jízdy na O. při řízení motorového vozidla značky X jel okamžitou rychlostí jízdy 215 km/h. V jeho prospěch byla odečtena tolerance o velikosti 7 km/h, takže žalobce prokazatelně překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec nejméně o 128 km/h, když v daném úseku pozemní komunikace byla svislou dopravní značkou P20a dovolena nejvyšší rychlost jízdy 80 km/h. Tuto skutečnost tedy samotné přestupkové jednání žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě samotné nepopíral. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Prvním žalobním bodem obsaženým v žalobcově žalobě je to, že žalobce vytýkal žalovanému nesprávné hodnocení okolností spáchání přestupku v tom smyslu, že nepřihlédl ke skutečnosti, že žalobce spěchal za nemocnými dcerkami ve věku 9 a 6 let. Tuto skutečnost žalobce také uvedl ve svém vyjádření k vytýkanému přestupku v oznámení přestupku ze dne 28.10.2010 a to, že nemocné dcery mají vysoké teploty. Tuto okolnost však rozhodně není možno podřadit pod případy obecně uvedené v ust. § 2 odst. 2 zákona číslo 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem, nebo nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněného zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. O takový případ se v případě žalobce rozhodně nejednalo a žalobce byl za této situace povinen plnit povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích včetně toho, že byl povinen se řídit světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace (viz. ust. § 4 písm. c/ zák.č.361/2000 Sb. v platném znění), tedy mimo jiné byl povinen i respektovat dopravní značky upravující nejvyšší dovolenou rychlost jízdy. Ani další žalobní námitku žalobce spočívající v jeho nesouhlasu s uloženou sankcí zákazu činnosti v délce trvání 6-ti měsíců, kterou považuje za nepřiměřenou, neshledal soud jako důvodnou. Žalobce byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f/ bod 2. zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění, dle něhož se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více. Za tento přestupek se podle ust. § 22 odst. 7 téhož zákona uloží pokuta od 5.000 - 10.000,- Kč a zákaz činnosti od 6-ti měsíců do 1 roku. Z dikce tohoto zákonného ustanovení vyplývá (jak ostatně správně poukazuje žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí), že sankce pokuty a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel se uloží kumulativně, neboť ze samotného znění citovaného zákonného ustanovení je vyloučeno alternativní uložení té či oné sankce podle úvahy správního orgánu. Pakliže žalobce považuje uložení sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 6-ti měsíců za nepřiměřeně přísnou, je nutno poukázat na skutečnost, že mu tato sankce byla uložena na nejnižší možné hranici upravené ve shora citovaném

ustanovení § 22 odst. 7 zákona o přestupcích. Nutno dodat, že uvedené zákonné ustanovení je ustanovením kogentním a neumožňuje ani správnímu orgánu ani soudu činit výjimky se zřetelem k případným komplikacím spojeným s výkonem povolání, na což žalobce v žalobě rovněž poukázal.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. listopadu 2011

JUDr. Petr Indráček
samosoudce